

■ Τὸ μεγάλο μυστικὸ γιὰ τὸ «Πάτερ ἡμῶν»

«Δὲν εἶσαι σχιζοφρενής... Ὁ πονηρὸς σὲ παιδεύει»*

Ἡ θεραπευτικὴ τῆς Ἐκκλησίας

... **Ὁ Πνευματικὸς** σύστησε στὴν Ἀλεξία νὰ μεταβεῖ στὰ Ἄγραφα καὶ τῆς ἔδωσε καὶ τὶς ἀνάλογες ὁδηγίες γιὰ νὰ συναντήσῃ ἐκεῖ ἕναν χαριτωμένο γέροντα. Ἐκείνη ἀκολούθησε τὴν συμβουλή του καὶ ξεκίνησε γιὰ τ' Ἄγραφα μαζί με τὴν μητέρα της καὶ μία φίλη της.

Ἐφθασαν μετὰ πολλὰς δυσκολίες, λόγῳ τοῦ δύσβατου τῆς περιοχῆς, καὶ μετέβησαν στὸ Ναὸ τῆς Παναγίας. Ὁ γέροντας τοὺς ὑποδέχθηκε στὴν εἴσοδο τοῦ Ναοῦ μετὰ ἕνα πλατὺ χαμόγελο.

Ἀσπάζθηκαν τὶς ἱερὲς Εἰκόνες καὶ ἄναψαν κεράκια. Καθ' ὅλη τὴν διάρκεια, ποὺ ἦταν μέσα στὸν Ναό, ὁ γέροντας τὶς παρατηροῦσε.

- Παπά μου, δὲν εἶμαι καλά. Οἱ ἱατροὶ ὑποστηρίζουν ὅτι εἶμαι τρελή, σχιζοφρενής! Λένε ψέματα ὅμως, κάτι ἄλλο πρέπει νὰ ἔχω καὶ μετὰ κάνει νὰ λειτουργῶ ἄλλοπρόσαλλα,... τοῦ εἶπε ἡ Ἀλεξία.

- Καλή μου γυναίκα, δὲν εἶσαι σχιζοφρενής, ὅπως λένε οἱ ἱατροί. Ὁ πονηρὸς σὲ παιδεύει. Βρῆκε μία *χαραμάδα* καὶ χώθηκε, ἀλλὰ ἔχε ὑπομονή, δὲν θὰ μείνει γιὰ πολὺ. Τὸν ἔβλεπα ποὺ κοροϊδεύει τὴν στιγμή ποὺ ἀσπαζόσουν τὶς Εἰκόνες. Μὴ φοβᾶσαι ὅμως, ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία δὲν σὲ ἔχουν ἐγκαταλείψει. Θὰ γίνεις γρήγορα καλά.

- Μά, γέροντα, μᾶς τόνισαν οἱ ἱατροὶ πὼς ἡ Ἀλεξία ἐπιβάλλεται νὰ νοσηλευτεῖ σὲ ψυχιατρικὸ ἴδρυμα γιὰ νὰ ἰατρευθεῖ,... εἶπε τότε ἡ κυρα-Κούλα, ἡ μητέρα της.

- Μὰ ὁ Χριστὸς, καλή μου γυναίκα, εἶναι ἱατρὸς τῶν ψυχῶν. Ἐσχάσαμε πόσα καὶ πόσα θαύματα κάνει καθημερινά; Τὸ κορίτσι θὰ τὸ κάνει καλά σύντομα.

- Καὶ πὼς θὰ γίνῃ τοῦτο; Μήπως θὰ τῆς δώσει κανένα φάρμακο;... πετάχθηκε καὶ εἶπε ἡ Ἀντωνία, ἡ φίλη τῆς Ἀλεξίας.

- **Ἡ** «ἀντιβίωση» τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ τακτικὴ ἐξομολόγησις, τὰ «παυσίπονά» τῆς εἶναι ἡ συμμετοχὴ στὴν Θεία Κοινωνία καὶ οἱ «βιταμίνες» ποὺ σὲ βοηθοῦν στὴν ἀνάρρωση εἶναι ἡ συχνὴ καθημερινὴ προσευχή! **Αὐτὰ** εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ ἰσχυρὰ «φάρμακα» τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας, τὰ ὁποῖα κατατροπώνουν τοὺς «ιούς», καὶ προπαντὸς αὐτοὺς τοῦ μισόκαλου, ποὺ αἰχμαλωτίζουν τὶς ψυχές.

- **Σκάσε, βρωμόπαπα! Μὴ** μιλάς, γιατί θὰ σὲ καταστρέψω. **Θὰ** τὰ σπάσω ὅλα, θὰ τὰ κάνω λαμπόγυαλα,... εἶπε τότε μὲ ἀλλοιωμένη φωνὴ ἡ Ἀλεξία, ἐνῶ ταυτόχρονα ἔκανε διάφορους μορφασμοὺς καὶ ἔβγαζε βογγητά.

Ὁ γέροντας ἀμέσως ἔβγαλε τὸν ξύλινο σταυρὸ ποὺ φοροῦσε καὶ ἄρχισε νὰ σταυρώνει τὴν δαιμονισμένη κοπέλα στὸ κεφάλι. **Ἔ**κανε νόημα στὸν ψάλτη κυρ-Νίκο, νὰ μπεῖ στὸ Ναὸ καὶ ἔγενεσε στίς ἄλλες δύο γυναῖκες νὰ ὀδηγήσουν τὴν Ἀλεξία, ἡ ὁποία στὴν κυριολοξία οὐρλιαζε, μέσα στὸ Ναὸ τῆς Παναγίας.

Οἱ δύο γυναῖκες, ποὺ δὲν εἶχαν διαπιστώσει μέχρι τότε τέτοια συμπεριφορὰ ἀπὸ τὴν Ἀλεξία, ἐξεπλάγησαν. **Ἡ** μητέρα τῆς ἀπευθυνόμενη στὴν κόρη τῆς προσπάθησε νὰ τὴν μαλώσει ποὺ μίλησε μὲ τέτοιο ἀπαράδεκτο τρόπο στὸν παπά.

Τότε τὸ δαιμόνιο ἄρχισε νὰ περιγράφει μία σειρά ἀστοχιῶν ἀπὸ μέρους τῆς καὶ νὰ τὴν βρίζει. **Ἐ**κείνη ξαφνιάστηκε καὶ ἄρχισε νὰ κλαίει. **Ὁ** παπὰς τῆς ἔγενεσε νὰ σιωπήσει. **Μ**ὲ εὐλάβεια στὴν συνέχεια ὁ παππούλης εἰσηλθε στὸ Ἱερὸ Βῆμα. **Ἀ**σπάσθηκε τὴν Ἁγία Τράπεζα, ἔβαλε τὸ πετραχήλι του καὶ γονάτισε μπροστὰ στὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ φαινόταν ἐπὶ δέκα λεπτὰ σὰν νὰ διαλεγόταν μαζί Τῆς ψιθυριστά...

Κατόπιν ἄρχισε νὰ διαβάσει εὐχές ἀπὸ τὸ Εὐχολόγιο. **Ὁ**λη τὴν ὥρα ἡ Ἀλεξία ἔβγαζε βαρεῖς ἀναστεναγμοὺς καὶ ἔβριζε τὸν παπά. **Ἐ**πὶ ἀρκετὴ ὥρα γινόταν ἀληθινὴ μάχη. **Τὰ** δαιμόνια ἐκδηλώθηκαν καὶ ἄρχισαν νὰ ἀναφέρονται στὴν ζωὴ τῆς κοπέλας.

Ἐπὶ τὸ παλιοθήλυκο ἐπιχείρησα πολλὰς φορὰς καθὼς ὀδηγοῦσε νὰ τὸ ρίξω στὸν γκρεμὸ ἢ νὰ φέρω πάνω του ἀπὸ τὸ ἀντίθετο ρεῦμα κάποιο αὐτοκίνητο. **Ἀ**λλὰ δὲν μπόρεσα νὰ τοῦ κάνω κακό, γιατί μὲ ἐμπόδιζε καὶ μὲ ἀκύρωνε μὲ τὸ ποὺ ἔλεγε τὸ «Πάτερ ἡμῶν»!»,... ἔλεγε τὸ δαιμόνιο μαζί μὲ γρυλισμούς.

Τότε μία ἄλλη φωνή, διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν πρώτη, πιθανὸν ἓνα ἄλλα δαιμόνιο, πετάχτηκε καὶ εἶπε:

«**Τί** ξεστόμισες, ρε βλάκα! **Ἀποκάλυψες** τὸ μεγάλο μυστικὸ στὸν τραγόπαπα καὶ τώρα θὰ τὸ λέει σ' ὅλους τοὺς ὁδηγοὺς καὶ θὰ προστατεύονται. **Πῶ-πῶ**, τί ζημιὰ ἔκανες ἀνόητε! **Τώρα** νὰ δοῦμε πὺς θὰ τὰ βγάλεις πέρα μὲ τὸν μεγάλο (ἴσως τὸν Ἑωσφόρο). **Πᾶμε** τώρα νὰ φύγουμε, γιατί ἔρχεται ὁ Κοσμάς καὶ ὁ Ἀναστάσιος μαζί μὲ τὸν Σεραφεῖμ καὶ τὸν Εὐγένιο (ἐννοοῦσε τοὺς Ἁγίους) καὶ θὰ φᾶμε πολὺ ζύλο. **Ἔρχεται** καὶ ἐκεῖνη ἡ **Μαρία** (ἡ Παναγία μας)!».

Τότε ἀκούστηκε ἓνας ἐκκωφαντικὸς θόρυβος, σὰν νὰ ἔπεσε κεραυνός, καὶ ἡ κοπέλα σωριάστηκε ξερὴ κάτω. **Ἡ** μητέρα της ἔκλαιγε, ἐνῶ ἡ φίλη της εἶχε τρομοκρατηθεῖ καὶ εἶχε ζαρῶσει σὲ μία γωνιά.

Ὁ γέροντας ἱερωμένος πῆρε λίγο λάδι ἀπὸ τὸ καντήλι τῆς Παναγίας καὶ τὴν σταύρωσε στὸ πρόσωπο καὶ στὰ χέρια. **Τῆς** ἔδωσε στὴν συνέχεια τὸ χέρι καὶ σηκώθηκε.

Τὸ γεγονὸς αὐτό, μού τὸ ἐξιστόρησε, ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἔζησε, μ' ὅλες τὶς λεπτομέρειες, ὁ κυρ-Νίκος ἀρχικά· ἓνας ἐξαιρετικὸς ταπεινὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Καρδίτσα, πού συνηθίζει νὰ μεταβαίνει στὰ Ἄγραφα καὶ νὰ βοηθᾷ λίγο ὡς ψάλτης τὸν Γέροντα. **Τὸ** ἐπιβεβαίωσε καὶ ὁ παπᾶς, **ὅταν τοῦ ζήτησα νὰ μού ἐξηγήσει γιατί συνιστᾷ στοὺς ὁδηγοὺς νὰ λένε τὸ «Πάτερ ἡμῶν»!**

Ἀπὸ τότε, λοιπόν, ὁ παππούλης συμβουλεύει ὅλους αὐτοὺς πού ὁδηγοῦν νὰ μὴν ξεκινοῦν τὸ αὐτοκίνητο, πρὶν ποῦν τὸ «Πάτερ ἡμῶν»!

Συγκλονιστικὸ αὐτὸ τὸ συμβάν! **Πῶ-πῶ!** **Πόσα** πράγματα ἀγνοοῦμε ἀπὸ τὴν ζωντανὴ πίστη μας...

-**Ἡ** κοπέλα ἔγινε καλά;... ρώτησε μὲ ἀγωνία ἡ Σοφία.

-**Ἀπὸ** τὸ πρῶτο διάβασμα ὑπῆρξε φανερὴ καλυτέρευση. **Χρειάσθηκε**, ὅμως, νὰ συνεχισθεῖ ἡ θεραπεία στὸ «νοσοκομεῖο» τῶν Ἀγράφων γιὰ λίγες ἡμέρες, ὥστε νὰ καθαρισθεῖ ἀπ' ὅλα τὰ ἀγκάθια τὸ χωράφι τῆς ψυχῆς της.

Σήμερα, ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ τὴν γνωρίσω πρὶν ἀκριβῶς ἀπὸ ἓναν χρόνο περίπου, τὴν ἡμέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μπορῶ νὰ ὑποστηρίξω ὅτι εἶναι ἀπελευθερωμένη παντελῶς ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ πονηροῦ. **Συνειδητοποίησε** τὰ λάθη καὶ τὶς *χαραμάδες* πού ἄνοιγε στὸν

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ἀγιασθέντος τὸ ὄνομά σου
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου
γενεθίτω τὸ θέλημα σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
τὸν ἄγρον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ἴσους ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πηροῦ.
ἀμην

πονηρὸ καὶ μὲ τὴν ἐξομολόγηση, τὸν τακτικὸ ἐκκλησιασμό, τὴν Θεία Κοινωνία καὶ τὴν προσευχὴ ξέφυγε ἀπὸ τὰ δίχτυα του.

Καλό, λοιπόν, εἶναι νὰ εὐχόμεσθε νὰ ἔχει ὁ Θεὸς καλὰ τὴν Ἀλεξία, γιατί ἔγινε ἡ αἰτία νὰ μάθουμε αὐτὸ τὸ **μεγάλο μυστικό: Γιατὶ τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὄχι μόνο ἀσφαλίζει τὸ αὐτοκίνητο, ἀλλὰ σώζει ζωὲς στὴν κυριολεξία!...**

(*) Διονυσίου Ἀ. Μακρῆ, "Ὅπως Μιλᾷει ὁ Θεός, ἐκδόσεις «Ἁγαθὸς Λόγος», 2014, σελ. 215-219. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.